

Νέα Δημοκρατία

Αρχείο
Ασφαλιστικό

• Από τις εκλογές έως σήμερα, η Κυβέρνηση δεν τόλμησε να προωθήσει καμμία από τις διαρθρωτικές αλλαγές, που έχει ανάγκη ο τόπος. Δεν μπόρεσε να αντιμετωπίσει καμιά από τις εκκρεμότητες που μετέθεσε από το χτες στο σήμερα. Δεν είναι σε θέση να πάρει αποφάσεις. Οι παλινωδίες στο Ασφαλιστικό αναδεικνύουν έλλειψη συνέπειας, σοβαρότητας και υπευθυνότητας. Αποκαλύπτουν αδυναμία διακυβέρνησης του τόπου. Ένας Πρωθυπουργός που μεταβάλλει διαμετρικά, μέσα σε λίγους μήνες, τις διαχρονικές θέσεις του δεν δείχνει ούτε κοινωνική ευαισθησία, ούτε διάθεση αντιμετώπισης των προβλημάτων. Αποδεικνύει, απλά, ότι είναι ένας αδύναμος Πρωθυπουργός, που επιχειρεί να στρεβλώσει την αλήθεια και καταφεύγει στο λαϊκισμό. Μόλις πέρσι, ο ίδιος υπογράμμιζε ότι η μεταρρύθμιση είναι αναγκαία, για να αποφευχθεί "ένα πλήρες ασφαλιστικό αδιέξοδο". Αρκούν οι δικές του επισημάνσεις, για να καταδειχθεί ότι τώρα επιχειρεί μία απόπειρα εμπαιγμού και παραπλάνησης της κοινωνίας. Ψεύδονται και ψεύδονται ασύστολα και ανερυθρίαστα. Αυτή είναι η αλήθεια. Φτάνει η δήλωση του αρμόδιου Υπουργού ότι "το Ασφαλιστικό θα δώσει στο ΠΑΣΟΚ τη νίκη στις εκλογές", για να πιστοποιηθεί ότι δεν επιδιώκεται, παρά μόνον η δημοκοπία και η μετάθεση του προβλήματος στο μέλλον. Πριν από ένα χρόνο υποστήριζαν ότι κινδυνεύει το σύστημα και επιχειρούσαν να επιβάλουν κυνικά μέτρα. Τώρα εξαγγέλλουν οριακές αλλαγές, συνδυασμένες με υποσχέσεις χωρίς αντίκρισμα. Το μόνο κοινό σημείο στις δύο περιπτώσεις είναι η προχειρότητα και η αναποτελεσματικότητα. Μόλις πρόσφατα, το ΔΝΤ υπογράμμιζε ότι το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας είναι "υπερβολικά κατακερματισμένο, υπέρμετρα περίπλοκο και αντικείμενο καταχρήσεων". Η Κυβέρνηση για όλα αυτά, τι έκανε, τι σκέπτεται, τι σχεδιάζει; Ποιες αποφάσεις έχει πάρει, για να μπει φραγμός στην κατασπατάληση, την κακοδιαχείριση, τις καταχρήσεις; Εάν δεν διασφαλίζονται τα αυτονόητα, πώς να πάμε παραπέρα; Μια ολόκληρη δεκαετία, η Κυβέρνηση, αρνείται να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις, που ανέλαβε το κράτος για τριμερή χρηματοδότηση. Χρωστά, μόνον από αυτό το λόγο, περίπου 800 δις. στα Ταμεία. Χρωστά άλλα 290 δις. στα Ταμεία των εργαζομένων στη ΔΕΗ και τον ΟΤΕ. Χρωστά επιπλέον 1300 δις. στο ΙΚΑ. Αυτή είναι η κυβερνητική πρακτική. Η δημιουργία χρεών και η μεταφορά τους στο αύριο! Αυτά είναι τα πεπραγμένα της Κυβέρνησης. Και τα πεπραγμένα αυτά οδηγούν σε αδιέξοδο. Κανένας δεν μπορεί να λησμονεί ότι οι διακομματικές κυβερνήσεις που διαδέχτηκαν το ΠΑΣΟΚ, το 1989, αναγκάστηκαν να αναζητούν δάνεια για την καταβολή των συντάξεων και όποτε αυτό επιτυγχανόταν αποτελούσε είδηση. Κανένας δεν μπορεί να υποτιμά το γεγονός ότι η Νέα Δημοκρατία προχώρησε, τότε, σε μια μεταρρύθμιση, που έσωσε τα ταμεία από την αναπόφευκτη κατάρρευση και εξασφάλισε βιωσιμότητα στο σύστημα. Αναλάβαμε το πολιτικό κόστος και σταθήκαμε ως υπεύθυνη Κυβέρνηση απέναντι σε μια ανεύθυνη Αντιπολίτευση. Τώρα στεκόμαστε ως υπεύθυνη Αντιπολίτευση απέναντι σε μια ανεύθυνη Κυβέρνηση. Από τον περασμένο Σεπτέμβριο έχουμε καταθέσει συγκροτημένη συνολική πρόταση. Σήμερα επαναλαμβάνουμε ό,τι ακριβώς υποδεικνύαμε και πέρυσι.

Προτείνουμε:

- Πλήρη εφαρμογή της μεταρρύθμισης του 1990-93.
- Σταδιακή και κατόπιν διαλόγου ενοποίηση ομοειδών Ταμείων.
- Αποτελεσματική αξιοποίηση της περιουσίας τους.
- Λειτουργική αναδιάρθρωση και ταχεία μηχανοργάνωση, που καρκινοβατεί στα χέρια της διαπλοκής.
- Αποφασιστική αντιμετώπιση της εισφοροδιαφυγής.
- Εξυγίανση στο χώρο της υγειονομικής περίθαλψης που χρηματοδοτείται από τα Ταμεία.
- Θωράκιση του συστήματος παροχής αναπηρικών συντάξεων.
- Εξυγίανση του θεσμού των βαρέων επαγγελματιών.
- Μόνιμο μηχανισμό ενίσχυσης των οικονομικά ασθενέστερων συνταξιούχων.
- Εξέταση της επέκτασης της τριμερούς χρηματοδότησης, με τρόπο που θα υπηρετεί ουσιαστικά, το σύστημα, την οικονομία και την κοινωνία.

Παράλληλα, είναι ανάγκη να συνειδητοποιηθεί απ' όλους ότι το ασφαλιστικό είναι ένα υποσύστημα του ευρύτερου οικονομικού και κοινωνικού συστήματος. Καμιά παρέμβαση δεν αρκεί, εάν παραγνωρίζονται οι βασικοί παράγοντες που το επιβαρύνουν. Χρειάζεται, πρωτ' όλα, μία νέα πολιτική, που να επιταχύνει τους ρυθμούς ανάπτυξης και να συρρικνώνει την ανεργία, που είναι η μεγαλύτερη των 30 τελευταίων χρόνων. Να αντιμετωπίζει το δημογραφικό. Να βάζει φραγμό στην παραοικονομία και τη διαφθορά. Να μειώνει στο ελάχιστο τη μαύρη αγορά εργασίας. Χρειάζεται εκείνοι που κυβερνούν να σέβονται τις υποχρεώσεις του κράτους στην κοινωνική ασφάλιση, πράγματα που δεν έκανε η Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Θέλω να συμφωνήσουμε όλοι σε μια μεγάλη αλήθεια. Μια αλήθεια που για μας είναι αμετακίνητη δέσμευση. Χρειάζεται κανένας, ποτέ, να μη τολμά εκμετάλλευση των πόρων των Ταμείων, πράγμα που έκανε η Κυβέρνηση. Το ασφαλιστικό πρέπει να δίνει σε κάθε εργαζόμενο τη βεβαιότητα ότι δεν θα αδικηθεί, ότι οι κόποι της ζωής του δεν θα πάνε χαμένοι. Η κοινωνική ασφάλιση, για μας, δεν είναι υπόθεση επικοινωνίας. Είναι υπόθεση της κοινωνίας. Εάν το ΠΑΣΟΚ προσεγγίζει το Ασφαλιστικό με το

ερώτημα πως να πάρει τις εκλογές εμείς στεκόμαστε στο ερώτημα πως να πάρουν οι εργαζόμενοι τις συντάξεις τους. Εάν το ΠΑΣΟΚ επιδίδεται σε δημοκοπία, εμείς αποδεικνύουμε συνέπεια και ευθύνη. Σε κάθε περίπτωση επιβεβαιώνουμε ότι είμαστε δύναμη εμπιστοσύνης και σιγουριάς. Δύναμη ευαισθησίας και αλληλεγγύης, που δεν ανέχεται παιχνίδια σε βάρος των εργαζομένων. Δύναμη ανθρωπιάς, που στέκεται δίπλα σ' αυτούς που έχουν πραγματική ανάγκη. Δική μας ήταν η δέσμευση για κατώτερη σύνταξη στις 150 χιλ. δρχ. Γιατί για μας είναι αδιανόητο να σπρώχνονται οι μικροσυνταξιούχοι στην εξαθλίωση. Ήταν η δική μας δέσμευση και πρόταση, που έσυρε τον κ. Σημίτη, λίγες μέρες πριν τις εκλογές του 2000, να υποσχεθεί την κατώτατη σύνταξη στις 152 χιλ. δρχ. Δύο χρόνια μετά η υπόσχεση του κ. Σημίτη είναι στον αέρα. Δηλαδή, έλεγε συνειδητά λόγια του αέρα. Και ρωτώ, ποιοι είναι οι αξιόπιστοι και ποιοι είναι οι αναξιόπιστοι; Ποιοι είναι οι κοινωνικά ευαίσθητοι και ποιοι είναι οι ανάλητοι;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Από το περασμένο καλοκαίρι ο Πρωθυπουργός ομολογεί ότι στερείται νομιμοποίησης για αναγκαίες δράσεις. Ότι υπάρχει αβεβαιότητα και πρέπει να τερματιστεί. Ότι η πολιτική κατάσταση αποβαίνει σε βάρος του τόπου. Δημοσιοποιεί τόσο συγκλονιστικές διαπιστώσεις που οποιοσδήποτε άλλος, οποιοσδήποτε πολιτικός με συναίσθηση ευθύνης και στοιχειώδη δημοκρατική ευαισθησία θα υπέβαλλε την παραίτησή του. Πολύ περισσότερο ένας πολιτικός που έχει χρησιμοποιήσει το επιχείρημα της ακυβερνησίας για να ανέλθει στην πρωθυπουργία και την αρχηγία του κόμματός του. Ο ίδιος επιχειρεί, τώρα, με ανεύθυνες κραυγές για δήθεν δικτατορίες και εκτροπές, να δημιουργήσει εντυπώσεις πολιτικού αδιεξόδου. Όμως! Στις δημοκρατίες δεν υπάρχουν αδιέξοδα. Οι υπεύθυνοι Πρωθυπουργοί παίρνουν αποφάσεις για καθαρές λύσεις. Και οι καθαρές λύσεις προκύπτουν μόνο από τη βούληση του λαού.

Οι επιλογές της ηγετικής ομάδας της Κυβέρνησης είναι γνωστές. Είναι τα Δολιανά και η ευθέως προαναγγελθείσα πολιτική του σκληρού ροκ. Είναι οι μεθοδεύσεις οξύτητας, πόλωσης και φανατισμού. Είναι η απόπειρα αιχμαλωσίας της κοινωνίας στα χαρακώματα του παρελθόντος, που τόσο πολύ πλήγωσαν τους Έλληνες. Είναι οι πρακτικές του φθόνου και οι ακροβασίες στα άκρα και τις ακρότητες. Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, σκόπιμα και προσχεδιασμένα, καλλιεργεί προεκλογικό κλίμα, για να συγκρατεί την ενδοκομματική αμφισβήτησή του. Το απέδειξε ξεπερνώντας τους εμπνευστές της πόλωσης και προειδοποιώντας το Εκτελεστικό Γραφείο ότι θα είναι παρών στις επόμενες εκλογές.